

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 13594

гр. София, 01.08.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в закрито заседание на 01.08.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

като разгледа дело номер **7640** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 292 и следващите от АПК.

Делото е образувано по искова молба на М. С. А. чрез адв. К. срещу кмета на район „С.“, Столична община, в която се иска на основание чл. 292 АПК съдът да признае за установено по отношение на кмета на район „С.“, СО, че влязлата в сила заповед № РСЛ17-РД09-31 от 20.01.2017 г. на кмета на район „С.“, СО, с която е наредено на основание чл. 65, ал. 2 от Закона за общинската собственост да се из земе от ищцата общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] не подлежи на принудително изпълнение, поради изтичане на 5-годишна погасителна давност по чл. 285 от АПК.

В исковата молба е направено и искане по чл. 293, ал. 4 АПК за спиране принудителното изпълнение на горепосочената заповед, насрочено за 07.08.2024 г. до разрешаване на спора, защото то би могло да причини на ищцата значителна и трудно поправима вреда, предвид влошеното ѝ здравословно състояние. Прилага етапна епикриза от ХХV Д. С..

Административен съд София - град, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност представените с молбата доказателства, намира за установено, от фактическа и правна страна следното:

Искът и направеното с исковата молба акцесорно искане са допустими:

Съгласно чл. 292 АПК, заявен като правно основание на предявения иск, задължението - предмет на изпълнение, може да се оспори чрез иск само въз основа на факти, настъпили след издаването на изпълнителното основание.

Подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищца значителна и трудно поправима вреда - чл. 293, ал. 4 АПК.

Искът е предявен от страна с правен интерес - адресат на задължението описано в заповед № РСЛ17-РД09-31 от 20.01.2017 г. на кмета на район „С.“, СО, както и на

писмо изх. № РСЛ24-ГР94-2067-(3)/02.07.2024 г. на кмета на р-н „С.“, СО.

Предмет на установяване с иска по чл. 292 от АПК е, че макар и възникнало, изпълняемото задължение е престанало да съществува или е станало неизискуемо поради настъпването на нови факти след издаване на изпълнителното основание. В случая като нови факти се твърди изтеклата 5-годишна погасителна давност за принудителното изпълнение на горепосочената заповед, установена в чл. 285, ал. 1 от АПК.

Преценката, дали въведените с исковата молба факти са нови по смисъла на чл. 292 АПК, дали са осъществени и дали обуславят основателност на предявения иск, са въпроси по съществуването на спора.

По искането за налагане на обезпечителна мярка на предявения иск, съдът намери следното:

Съгласно чл. 293, ал. 4 АПК, подаването на иска не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на ищца значителна и трудно поправима вреда. По делото, обаче, не са налице доказателства, от които да се направи такова заключение спрямо ищцата. Единствено посоченото обстоятелство, че същата е пенсионер, не обуславя като пряка последица, настъпването на труднопоправими вреди от изпълнението на заповедта. Към молбата не са приложени доказателства, от които да се направи извод за липсата на друго жилище, в което да се настани ищцата, както и липсата на доходи, позволяващи ѝ да наеме такова на пазарни цени, а именно: разпореждане от ТП на НОИ за вида и размера на отпуснатата пенсия; справка от Агенция по вписванията за притежавани недвижими имоти; експертно решение на ТЕЛК/НЕЛК за определен процент трайно намалена работоспособност (ако има такова). Приложената етапна епикриза от ХХV Д. С. от 25.07.2024 г. с диагноза „увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия“, не сочи на такова влошено здравословно състояние, което да бъде поставено в риск при евентуално принудително изпълнение на заповедта. Ищцата не е доказала и твърдението си, че е пенсионер, тъй като по делото липсва приложено разпореждане от ТП на НОИ за вида и размера на отпуснатата ѝ пенсия, а в съпроводителното писмо на административния орган са налични данни, че същата продължава да работи в общинската администрация и да получава заплата.

Не на последно място следва да се отбележи, че от влизане в сила на заповед № РСЛ17-РД09-31 от 20.01.2017 г. на кмета на район „С.“, СО, считано от 27.10.2018 г., административният орган неколkokратно е пристъпвал към нейното изпълнение чрез изпращане на покани за доброволно изпълнение, което е било отлагано поради подавани молби от страна на ищцата в този смисъл, които са били уважавани.

С оглед изложеното и предвид липсата на доказателства в обратен смисъл, съдът счита, че искането за спиране на изпълнението като обезпечителна мярка е неоснователно и като такова следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НЕ УВАЖАВА искането по чл. 293, ал. 4 от АПК на М. С. А. чрез адв. К. за спиране изпълнението на заповед № РСЛ17-РД09-31 от 20.01.2017 г. на кмета на район „С.“, СО.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: